

DIARI DE SESSIONS DE LA **DIPUTACIÓ PERMANENT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2007

Núm. 7

Presidència **del Molt Honorable Senyor Pere Rotger i Llabrés**

Sessió celebrada dia 26 de gener del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 10502/06, signat pels diputats del Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria d'una sessió plenària extraordinària, pel procediment d'urgència, per al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10466/06, relativa a creació d'una comissió d'investigació sobre tots els acords, les resolucions, els expedients i les iniciatives del director general d'Ordenació del Territori.

78

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, atès l'acord adoptat per la Mesa i la Junta de Portaveus de sotmetre a la consideració de la Diputació Permanent l'escrit mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria d'una sessió plenària extraordinària pel procediment d'urgència, l'escrit RGE núm. 10502/06, presentat per 19 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria d'una sessió plenària extraordinària pel procediment d'urgència per al debat i la votació de la proposició no de llei RGE núm. 10466/06, relativa a creació d'una comissió d'investigació sobre tots els acords, les resolucions, els expedients i les iniciatives del director general d'Ordenació del Territori.

Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent en compliment del que disposa l'article 55.4 del Reglament i del previst per l'article 24.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Abans d'entrar en el debat de l'ordre del dia agrairia que comunicassin si els assistents són membres titulars o si són suplents.

EL SR. NADAL I BUADES:

Miquel Nadal substitueix Maria Antònia Munar.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gaspar Oliver substitueix Josep Juan Cardona.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Antoni Marí substitueix Joan Flaquer.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Francesc Molina substitueix a Jaume Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Joan Font substitueix Rosa Estaràs.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Rosa Maria Alberdi substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Idò si els sembla bé començarem aquest punt de l'ordre del dia, que es durà de la forma que hem consensuat amb tots els portaveus, que és una intervenció de 10 minuts per part del Sr. Diéguez, 5 minuts per a la resta de portaveus, i tancarà aquesta intervenció, aquest debat, el Sr. Diéguez, també per 5 minuts.

Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Tengo que comenzar dando las gracias por darme la palabra en esta comisión, pero no las puedo dar por convocar la comisión el día y la hora en que se ha convocado, y es que solicitamos esta proposición no de ley en fecha tan lejana como el 1 de diciembre de 2006, escrito RGE núm. 10502/2006; es decir, desde el 1 de diciembre de 2006 hasta el final del mes de enero, hemos necesitado dos meses para ver una iniciativa de la oposición que era de gran actualidad en su momento y que se ha visto relegada a un trámite de nocturnidad, como todo el mundo puede observar, que de forma bastante inusual en este parlamento, por lo menos que conozca este diputado, es la primera vez que se nos convoca a las 7,30 de la noche de un viernes para ver un tema urgente, propuesto con urgencia, por lo menos, por nuestro grupo parlamentario, y la ola de frío a la que me refiero, que no es la ola de frío que estamos pasando estos días sino la ola de frío parlamentario que venimos sufriendo desde hace mucho tiempo, congeló nuestra iniciativa y ahora ha salido del congelador, por fin. Ha salido del congelador el último día y en el último minuto en que podía hacerlo; el último día puesto que el último pleno posible sería el martes próximo y el último día posible para hacer esta comisión es hoy, y la última hora posible es ésta; bueno, no; podíamos haberlo hecho a las 10 de la noche, sería quizá el límite, o sea, a dos horas y media del último minuto, podríamos decir, el último minuto en que se podría haber hecho. Esto es una cosa realmente inaudita y hemos de empezar dejando constancia de nuestra protesta por este asunto.

Nosotros queremos que se haga un pleno extraordinario, en este caso, para debatir una proposición no de ley relativa a la creación de una comisión de investigación sobre los acuerdos, las resoluciones, los expedientes y las iniciativas del director general de Ordenación del Territorio, implicado, como todo el mundo sabe, en el conocido como caso Andratx, y siempre lo primero que se nos dice es que cuando tratamos temas de éstos, de estas características o relacionados con el Ayuntamiento de Andratx, es que nos encontramos ante un tema municipal y que el Gobierno es ajeno a este asunto. Bien, Andratx no es un fenómeno aislado, lo podremos ir viendo poco a poco, como es una excrecencia de la propia esencia del Partido Popular -una excrecencia es una protuberancia-, de la propia esencia, ya digo, del Partido Popular; lo iremos viendo a medida que vaya saliendo esta política radiografiada por las noticias que nos van cayendo de los juzgados. Y además es un asunto en que la implicación del Gobierno es clara, por lo menos en relación al tema que nos trae aquí hoy a esta comisión, a esta diputación permanente, que es la presencia del Sr. Massot en el Gobierno.

El Sr. Massot fue seleccionado por la consellera Sra. Cabrer, se le seleccionó sin ser del Partido Popular; se nos ha recordado como para tratar de quitárselo de encima; "este señor no es del PP", se nos ha dicho últimamente. Entonces esto nos hace pensar qué más mérito tenía para, sin ser del PP, ser llamado a un cargo de altísima confianza como es una dirección general de Ordenación del Territorio. Habría más en él de lo que probablemente no sabemos pero todos nos vamos imaginando poco a poco. Desde luego que alguna relación tendría que existir entre la Sra. Cabrer y el Sr. Massot para que, no siendo del mismo partido político, puesto que si la relación fuera de comilitancia podríamos tener una primera explicación para ver por qué fue allí; es normal que en un cargo de alta

confianza como éste se escoja a un militante, pero cuando no se escoge a un militante hay que ver por qué no se escoge a un militante y qué motivo nos lleva a escoger a una persona - digámoslo así- independiente.

¿Qué relación existe entre ambos? Nos gustaría saberlo, nos gustaría saber si le ayudó a obtener las licencias de la casa en que está empadronada la Sra. Cabrer; nos gustaría saber por qué se tenía miedo por el lado de los corruptos de que se estuviera interesando alguien por dicha sentencia, perdón, por dicha licencia, tal y como hemos podido comprobar de las cosas que se van sabiendo de las actuaciones judiciales: todos hemos conocido que algunos en sus conversaciones decían “a ver si se están interesando los de la oposición por el caso de la licencia de la Sra. Cabrer”.

¿Influyó el Sr. Massot en las decisiones sobre la concesión del puerto de Andratx? Sabido es que se investiga un posible soborno relacionado con una dársena portuaria en aquella zona, un soborno de unos 250.000 euros, y sabido es que la consellera Cabrer ha tenido unas actuaciones importantes y discutidas hasta el punto de que hubo un asunto penal por medio relacionado con las concesiones del puerto de Andratx.

En fin, la relación entre la Sra. Cabrer y el Sr. Massot es una relación que tienen muchos puntos oscuros y que sería bueno que la pudiéramos conocer, y probablemente a través de esta comisión se podría conocer.

Por otra parte la actuación del Sr. Massot y todo lo que está saliendo en estos momentos nos pone en evidencia algo que es común a muchas instituciones en las que se gobierna por parte del Partido Popular: es, por un lado, ayudar a los amigos, muchas veces mediante la obtención de cohechos, que es lo que está investigándose por parte de la autoridad judicial, y también perseguir a los enemigos, perseguir a los enemigos muchas veces mediante informes fabricados al efecto coordinados entre Govern y ayuntamiento, es decir, que los informes que hace el Gobierno no son informes inocuos; si no veamos el informe orquestado por el conseller Rodríguez para poder cerrar un aparcamiento de una contraria oponente política.

¿Cuál ha sido la posición del Govern desde que salió todo este asunto y desde que empezaron a verse las relaciones que había entre unos y otros? Bien, el Gobierno, si utilizamos términos vulgares para explicarlos, podríamos decir que ha estado jugando al policía bueno y al policía malo. Policía bueno: por supuesto el Sr. Matas; apenas salta el escándalo el Sr. Matas pide perdón, pero no pide perdón donde debe hacerlo, que es en el Parlamento; en el Parlamento ni está ni se le espera porque se esconde, todos conocemos cuál es el carácter del Sr. Matas y nunca se enfrentará a una responsabilidad propia en el Parlamento. El policía bueno pide perdón. Policía malo, José María Rodríguez al día siguiente: “Nos sentimos traicionados”, 29 de enero de 2006. Suena a sarcasmo ahora, “nos sentimos traicionados”. ¿Quiénes son “nos”? ¿Hidalgo, él y Matas?, ¿los reunidos en el Consulado de la Mar?

Matas; vuelve el policía bueno el 29 de noviembre y nos anuncia que estudia revisar los expedientes tramitados por Massot en el Govern. Muy bien, pues que no estudie más. Aquí

estamos nosotros proponiéndole la iniciativa. Pero llega el policía malo el 30 del 11: la Sra. Estaràs dice y declara que desde el Govern no se va a investigar al Sr. Massot. Bueno, pues si no lo investigan desde el Govern y el Sr. Matas estaba estudiando revisar los expedientes tramitados por Massot en el Govern, hagámoslo en el Parlamento.

1 de diciembre, Sr. Matas: “Se estudiará la creación de una comisión de investigación”; esperemos que haya estudiado bastante; yo creo que sí, que ya ha estudiado bastante, y con lo que se ve venir veo difícil que pretenda o apoye una comisión de investigación. Ojalá me equivoque, pero esto es lo que dijo el Sr. Matas haciendo de policía bueno el 1 de diciembre de 2006, justo el mismo día en que nosotros entrábamos esta solicitud en el Parlamento.

La Sra. Cabrer un par de días antes había dicho una frase muy importante, que es obvia en la vida política, pero la dijo y ahora reclamaremos que se cumpla; dijo: “Yo respondo por lo que ha hecho Massot en la conselleria, pero no por lo que hizo en Andratx”. Pues bien, lo que queremos en este parlamento es ver qué es lo que ha hecho Massot en la conselleria y que responda la Sra. Cabrer, evidentemente. Ahora, si se nos dice aquí que no se quiere ni siquiera plantear la posibilidad de crear esta comisión de investigación podremos entender que todo esto que está diciendo son juegos de artificio. Es normal que la Sra. Cabrer responda por lo que ha hecho el Sr. Massot; ahora, lo que no sería normal sería impedirnos saber y conocer con detalle qué es lo que hizo en la conselleria, porque realmente las funciones que tenía el Sr. Massot eran importantes: director general de Ordenación Territorial; presidía también la Comisión de política territorial, encargada de dictaminar los planes sectoriales, también; estaba en el consejo de administración de GESTUR, empresa pública de gestión del uso del suelo; y además, y de forma especial, asesoraba a los ayuntamientos del Partido Popular haciendo informes urbanísticos, especialmente Andratx, y lo hacía yendo a Andratx con el coche oficial del Gobierno y en horario laboral del Gobierno, muchas veces. Es decir, que ese desplazamiento es un desplazamiento oficial de un miembro del Gobierno, y si no que se me diga si se le ha abierto algún expediente por uso inadecuado del vehículo oficial; estoy seguro de que no ha sido así. Por lo tanto, cuando iba allí con el coche oficial, iba como miembro del Gobierno en su cargo de director general, haciendo uso de sus atribuciones y de los medios puestos por el Govern. Entonces lo que hacía en el Ayuntamiento de Andratx con los medios del Govern es cosa del Govern.

¿Qué más actuaciones tenía? Muchas, con estos cargos tuvo muchas actuaciones. Acompañaba a la Sra. Rosa Estaràs a las negociaciones de los planes territoriales insulares; curiosamente también la Sra. Rosa Estaràs lo señaló como la persona de su confianza, nos tendría que explicar también por qué. Intervino se dice que unas 264 modificaciones urbanísticas sólo en la isla de Mallorca, 264; si han sido 100 ya nos basta; queremos saber cuáles. Emitió, entre otras cosas, informe favorable para la modificación puntual de un plan general de ordenación urbana de Palma a los efectos de elegir el lugar sobre el que edificar Son Espases. Es que está en todas partes; donde hay un lío, donde hay un asunto turbio, allí está Massot. Avaló recalificaciones extraordinarias como el caso de Es Caülls en Marratxí en el año 2003, informando en dos días a favor de

construir en 52 hectàrees, con unas plusvalías aproximadas de unos 42 millones de euros; bueno golpe. Intervino también en el urbanizable de Els Creuers, 1.200 viviendas previstas en el Plan territorial que él negoció. Intervino también en las modificaciones legislativas tendentes a burlar a la justicia en el caso Cretu, que por todos es conocido. Intervino también en el caso pisos en el solar del antiguo Majórica en Manacor. Es decir, donde hay un lío, donde hay sospechas de corrupción, ahí está el Sr. Massot, informando como miembro del Govern, como miembro del Govern, no como auxiliar de Hidalgo en el Ayuntamiento de Andratx. Cualquiera de estos asuntos por sí sólo ya avala la necesidad de una comisión de investigación. Y si creemos lo que decía la arquitecta municipal, que junto con el alcalde Hidalgo la presionaba ejerciendo un estrecho control sobre cada licencia y expediente urbanístico sobre los que tenía que informar, nos damos cuenta de que el tema es de gran gravedad.

Sobre los supuestos sobornos que de una u otra forma se le imputan, desde los 250.000 euros de la dársena portuaria, los cobros por una zona verde junto a un hotel, etc., de todo eso ya decidirá la justicia, no es esto lo que tenemos que investigar aquí, no es esto, no nos corresponde a este parlamento. Aquí nos corresponde revisar los expedientes que han pasado por sus manos, estudiar si se han resuelto en base a razones exclusivamente técnicas o si se ha utilizado la técnica al servicio de la política o de intereses particulares. Y que no nos digan que es ajeno al Gobierno; les repaso la lista del miembros del Govern afectados: la Sra. Cabrer, que lo elige y es su responsable, a expensas de conocer otros detalles en la investigación que se pudiera hacer; la Sra. Estaràs, que se lo lleva de acompañante como la persona de su confianza política para debatir la planificación de todas las Baleares a través de los diferentes planes territoriales; el Sr. Rodríguez, ¿qué voy a decir?, lo ampara en todo momento, auxilia a todos los miembros del grupo, colabora con ellos, le prepara informes, se interesa por el nombre de los jueces que dictan sentencias contrarias a sus intereses -“¿qué juez ha sido?, dímelo, a ver qué podemos hacer”, en fin. ¿Y del Sr. Matas...?, el Sr. Matas los protege a todos, convalida sus actuaciones...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sr. Presidente.

No exige responsabilidad a ninguno, o, lo que es lo mismo, asume esa responsabilidad como propia: organiza reuniones en el Consolat para pactar la estrategia contra la intervención de la Guardia Civil; se va a ver al fiscal general para conseguir tranquilizarse, por lo menos al día siguiente se le desconecta el móvil pinchado a su conseller. ¿Por qué Matas los protege a todos?, ¿por qué? Esto sería lo que al final averiguaríamos, probablemente, viendo todos estos expedientes que solicitamos.

Estamos hablando de expedientes que son expedientes públicos, no estamos hablando de documentación secreta ni de secretos oficiales, por mucho que se quiera conservar en secreto por parte del Partido Popular, y creemos que tenemos

todos derecho a conocerlos, y que en el plazo en que estamos a estas alturas parlamentarias el modo más eficaz para hacerlo sería mediante una comisión de investigación, y por eso creemos que es de toda urgencia convocar el próximo martes un pleno extraordinario a los fines de votar a favor de la creación de esta comisión de investigación.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari Mixt, veig que... Sr. Nadal, no intervé? Idò pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo volia, en el meu torn de fixació de posicions, entrar en dos temes: un és l'estranyesa i, en fi, la perplexitat que em provoca la convocatòria d'aquesta diputació permanent i, l'altre, donar suport a la iniciativa presentada pel Grup Socialista, que no només em sembla encertada sinó urgent i necessària.

Senyores i senyors diputats, si no estiguéssim en un marc solemne d'una diputació permanent del nostre parlament la veritat és que m'entrarien ganes d'utilitzar paraules gruixudes, cosa que no faré per educació i per respecte a on estam, però sona un poc a broma que es demani una diputació permanent a final del mes passat per tractar un tema de la importància i la gravetat política que suposa l'escàndol de Calvià i que es convoqui la Diputació Permanent en aquests moments, quan ja s'ha acabat pràcticament el mes de gener; una diputació permanent que tenia com a objectiu discutir un ple extraordinari per assumir, per afrontar un tema que afecta seriosament l'ètica, la moral i la salut democràtica de la nostra comunitat, i no es considera important convocar aquesta diputació permanent amb temps adequat per poder fer aquest ple i poder posar en marxa una comissió d'investigació que, evidentment, com més temps tarda menys eficàcia tindrà perquè estam al final de la legislatura.

Jo senzillament vull recordar que aquest estiu es varen convocar sessions extraordinàries senzillament per dur endavant una tasca legislativa que el partit majoritari i el Govern no havien fet en temps adequat, i per interessos del Govern i del partit majoritari es varen arbitrar períodes extraordinaris amb l'oposició clara i rotunda de la resta de partits d'aquesta cambra, i ara es fa el contrari però al revés. Això sona molt lleig, senyores i senyors diputats, això sona a instrumentalització d'aquesta cambra per part del partit majoritari, i això queda molt malament en democràcia.

El que planteja el Grup Socialista és, jo diria, de pura lògica com a conseqüència *in extremis* del que està passant, perquè jo no conec cap país democràtic homologat i normal de l'Europa que tots coneixem que, amb un escàndol d'aquesta categoria, cap responsable polític del Govern no assumeix responsabilitats polítiques. Ja em sembla greu que avui estiguem discutint la possibilitat de posar en marxa una comissió d'investigació; jo el que no entenc és com la Sra. Cabrer, consellera d'aquest govern, pot haver nomenat una persona com el Sr. Massot, que

ha intervingut en tot el que ha explicat de forma clara i nítida el Sr. Diéguez -se n'ha deixat alguns, per exemple la informació de tots els temes de Santa Eulària o del PTI d'Eivissa, etc., etc., però en fi, la llista és sense cap dubte llarga-, una persona que ha participat en temes de la importància i la transcendència que té per a la nostra comunitat l'ordenació del territori, que després ha estat senzillament detinguda per una causa greu, i la consellera que l'ha nomenat ni tan sols no ha vingut a demanar disculpes ni ha donat explicacions. La nostra opinió és que en un cas d'aquestes característiques el que es fa a qualsevol país democràtic i normal és senzillament dimitir, presentar la dimissió.

Per tant... -me mira amb cara que s'ha acabat el temps; acceleraré. Per tant, en definitiva, la comissió que es demana és una necessitat, però és una necessitat, sense cap dubte, perquè no s'han donat les passes que s'haurien d'haver donat. Aquí hauria d'haver vingut el president d'aquesta comunitat autònoma, aquí, en aquesta casa, no amb rodes de premsa a la seu del Consolat de la Mar, a explicar què ha passat i a assumir les responsabilitats que li corresponen; ho hauria d'haver fet la Sra. Cabrer; en definitiva, el Govern, algú, hauria de pagar el *pato*, perquè si no dóna la impressió que en aquesta comunitat només assumeix responsabilitats qui és detingut per la Guàrdia Civil, i això no té res a veure amb les responsabilitats polítiques; ho he dit i ho he repetit i ho tornaré repetir sempre: una cosa són les responsabilitats polítiques i una altra són les responsabilitats jurídiques. Nosaltres parlem de responsabilitats polítiques i d'aquestes, per respecte a aquesta cambra i per respecte a la ciutadania, l'actuació hauria d'haver estat una altra. Com que no ho ha estat, no ens queda més remei ara que demanar i donar suport a la petició d'aquesta comissió d'investigació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc volem lamentar també no l'hora de la reunió, perquè ens seria igual si s'hagués convocat el dia següent que es va demanar, sinó els terminis que s'han utilitzat per no haver de fer un ple extraordinari sobre un tema tan preocupant com és el tema d'Andratx; hem de lamentar que les arpes del Partit Popular arribin fins i tot a instrumentalitzar la cambra que hauria de ser la de la democràcia per excel·lència en aquestes illes que és el Parlament. Per tant en primer lloc hem de lamentar això.

En segon lloc volem de donar suport a la petició del Grup Socialista. És més que evident que el cas d'Andratx no és un cas només d'Andratx, no és un tema només municipal, és un tema que afecta totes les Illes perquè afecta el Govern, i qui primer hauria d'estar interessat en què això s'aclarís pensam que és el mateix govern i el partit que li dóna suport, el Partit Popular, perquè si no tenguessin res a amagar cap problema tendrien en el fet que això s'estudiàs. Per tant nosaltres entenem que anar allargant terminis, anar impeding que es pugui discutir en seu democràtica com és el Parlament, significa que qualque cosa hi ha d'haver a amagar.

Quin problema ha de tenir un govern, que diu que no ha fet res mal fet, perquè aquesta cambra estudiï aquests informes que s'han fet des de la Direcció General d'Ordenació del Territori, que forma part del Govern d'aquestes illes -per tant ja no és només Andratx, és el Govern que hi està implicat, per aquest tema i per tots els que han exposat, que no m'hi estendré-, perquè s'estudiïn aquests informes? Deia el Sr. Diéguez encara que només fossin 100; encara que només fossin 2. Els ciutadans d'aquestes illes tenen dret a saber si els informes que es varen firmar o que es varen fer per ordre del Sr. Massot estaven ajustats a llei o no. És cert que hi ha uns temes que són purament judicials i que nosaltres no hi hem d'entrar ni hi volem entrar, però sí que hi ha temes en què ha intervingut el Sr. Massot que els polítics tenim dret a saber i els ciutadans també; temes com per exemple per què s'exclouen del PORN de la Serra de Tramuntana Andratx i Calvià, per què els informes sobre les modificacions de les DOT en aquestes lleis d'acompanyament del pressupost, sobre els plans territorials, sobre moltíssimes d'actuacions urbanístiques que han modificat el paisatge de Mallorca i crec també que d'Eivissa, i crec que això els ciutadans tenen dret a saber-ho.

I una comissió parlamentària on participassin tots els grups polítics seria una bona manera si el Partit Popular hi estigués interessat. Ja veim que no hi està, pel moment en què es convoca la Diputació, però nosaltres donarem suport a aquesta petició del Grup Socialista perquè en democràcia la informació és fonamental, i continuarem exigint al Govern, i evidentment al Grup Popular dins aquest parlament, que facin el favor de facilitar totes les informacions perquè els ciutadans d'aquestes illes tenen dret a saber què fa el seu govern i sobretot si el que fa ho fa bé i ajustat a dret.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair que el to del debat, amb independència del contingut, hagi anat per uns camins d'educació parlamentària i civilitzats, i argumentant que és el que creu oportú. Crec que açò ajuda a asserenar moltes vegades els ànims massa massa vegades també alterats.

Jo, com no pot ser d'una altra manera, em vull reafirmar i entrar a fixar la nostra posició. Es pot fer una judici de valor, indiscutiblement, i es pot fer un judici polític sobre l'oportunitat o no de la convocatòria, però nosaltres feim tres preguntes. La primera de totes és a veure si la convocatòria s'ha fet en temps i forma i s'ha respectat el Reglament; hem de dir que sí; potser que no s'hagi fet en temps i forma que qualcú hagués volgut, però no s'ha vulnerat el Reglament amb aquesta convocatòria. Se'ns ha de demanar si s'ha limitat en cap moment algun dret de qualque diputat o si s'ha privat el debat; la prova és evident avui, que no; no solament açò, sinó que s'ha estat magnànim i generós a les hores de les argumentacions per proposar la convocatòria d'un ple extraordinari i no ja entrar en

la mateixa comissió o en la proposta de la comissió, que seria el debat posterior. Si s'acceptés la convocatòria, si hi hauria temps o no de convocar ple extraordinari; la resposta també és afirmativa. Per tant estam dins el marc del Reglament, estam dins la facultat que assisteix al president de la Mesa i a la Junta de Portaveus, i per tant en cap cas no s'ha fet un ús ni un abús partidista d'aquest reglament.

Perquè el que no pot ser és que el que avui és blanc demà sigui negre; el que no pot ser és que fa un mes el nostre president fos mereixedor de les més absolutes lloances per part dels grups de l'oposició d'haver estat un president magnànim, d'haver estat un president obert, d'haver estat un president que deixava el debat en un debat de pressupost, que de tots era sortir de la qüestió però que la qüestió valia que es pogués debatre en aquell moment i que també va tenir el suport d'aquest portaveu que els parla, i que avui sigui el contrari. Per tant, Sr. President, sàpiga que per part del nostre grup entenem que vostè actua amb diligència, actua conforme al Reglament i actua amb uns principis ètics i morals irreprotxables i que nosaltres en cap cas no els qüestionam sinó que els donam suport en tot i per tot, tant a vostè com a la Mesa.

Com que fixam posicions vull passar al capítol de l'honorabilitat. Miri, jo pens que tant la Sra. Cabrer, com el Sr. Diéguez, com el Sr. Rosselló, com el Sr. Nadal, com la Sra. Maria Lluïsa, com el Sr. Huguet, com tots i cada un dels nostres il·lustres diputades i diputats, no està en dubte la seva honorabilitat en cap cas mentre no es demostrï el contrari. Fer açò és fer judicis de valor i a nosaltres no ens correspon en aquest cas dir qui són els bons i qui són els dolents. És ben igual que amb el tema dels informes; els informes que fa la direcció general, que jo només m'ajustaré estrictament a allò que marca la llei, són informes preceptius i no vinculants. Inferir darrere de cada un dels informes que hagi pogut fer el Sr. Massot un presumpte delictes jo crec que és almenys temerari. En qualsevol cas a qui correspongui jutjar aquests fets, que jutgi aquests fets i que el pes de la justícia caigui d'una manera implacable damunt tots i cada un dels que hagin comès delictes, ja sigui de malversació, prevaricació o suborn. No és aquest el tema que nosaltres hàgim de tractar aquí.

Llistes. Se'ns ha fet una llista, una llista negra per part del Grup Parlamentari Socialista: Matas, Estaràs, Cabrer, Rodríguez. És normal que per a ells sigui una llista negra; per a nosaltres és una llista guanyadora, i açò és la diferència i, per tant, no qüestionam cap d'aquests noms, sinó tot el contrari.

I per acabar, Sr. President, em vull reafirmar en quatre punts molts concrets. Jo crec que la primera condició per jutjar és ser equànime, i moltes vegades no ho som, a vegades per excés i a vegades per defecte, i ser equànime és una virtut que tots hauríem de perseguir i no només ser equànime quan ens afecta a nosaltres i no ser-ho quan afecta la resta i carregar totes les maldats i impropis que facin falta per desprestigiar l'adversari; aquí, a nosaltres, a aquest portaveu no el trobaran.

Segona conclusió. Crec que, donades les circumstàncies i tal com ha anat tot el debat d'aquests dies, no el d'avui, que crec que avui, i ho dic sincerament, és un debat seré i del tot civilitzat, però com ha anat aquests dies, me referesc al d'aquests dies, no d'avui, crec que s'està demostrant que el que

interessa no és investigar, sinó fer un judici paral·lel, en aquest cas, contra el president Matas i contra el secretari general del partit, aquests són els elements a batre, la resta, la resta no importa, la resta no importa. Els elements a batre són aquests i açò, bé, dins la democràcia, dins la política és normal, però s'ha de poder dir, de la mateixa manera que es diu una cosa, nosaltres pensam açò i aposta per açò feim el que feim.

Crec que la comissió d'investigació no interessa, ni tan sols interessa als que la proposen, és la tercera conclusió; jo, després del que he escoltat, aquí el que interessa és crear una comissió de reafirmació. Jo convid a tothom que llegeixi el diari d'aquesta Diputació Permanent i vostès veuran que ens han avançat les conclusions a les quals ha d'arribar aquesta comissió, per tant la comissió d'investigació no interessa, interessa una comissió de reafirmació. Nosaltres en aquest joc no hi entrem.

I com a darrera conclusió, crec que, com sempre, vostès aprofiten, i fan bé, perquè l'art parlamentari moltes vegades és aquest, qualsevol circumstància per a no cenyir-se a la convocatòria, que era debatre si era convenient o no era convenient celebrar un plenari, vostès han exposat els arguments pels quals creien que era convenient i nosaltres, en base a tots aquests arguments en què vostès ja tenen les conclusions fetes, tretes i per tant reafirmades, són els arguments a *sensu contrario* que ens fan dir que nosaltres no donarem suport a la convocatòria d'un ple extraordinari, i els animam, perquè dóna temps, que presentin aquesta proposició no de llei, com no podia ser d'altra manera, perquè nosaltres, encantats de debatre i ens reservam tots els arguments en el plenari.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Ja per tancar, Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Primero que nada agradecer el apoyo de los grupos parlamentarios que han anunciado que votaran a favor. En segundo lugar, como se ha discutido sobre la forma en que se ha convocado esta comisión, tengo que decir que hay modos de hacer las cosas, puesto que si hemos de dar las gracias cuando, o es un acontecimiento, realmente en eso tiene algo de razón el Grupo Parlamentario Popular, está siendo un acontecimiento que no se vulneren los derechos, o sea, simplemente que se respete el reglamento hasta el límite de lo máximo para poder fastidiar todo lo que se pueda pues bien, es un modo de hacer política; el filibusterismo consiste precisamente en aprovecharse de la ley parlamentaria, del reglamento parlamentario para buscar fines prohibidos por la ley, por la norma parlamentaria. Bien, esto es lo que se ha hecho aquí, y punto; o sea, no estamos hablando de aplicación o no de la ley sino de lo que se busca con una determinada aplicación de la ley.

En segundo lugar, hemos visto claramente, y nadie así lo ha podido discutir, nadie ha discutido al respecto que nos

encontramos ante un caso que afecta a Andratx, que, efectivamente, en Andratx hay un problema gravísimo, no lo voy a discutir ni muchísimo menos, sino que estamos hablando de un problema del Gobierno, y que afecta a su núcleo duro. Las personas que yo he citado aquí, la Sra. Cabrer, la Sra. Estarás, el Sr. Rodríguez, el Sr. Matas, no los he citado simplemente de forma gratuita, sino he dicho cada uno de ellos qué es lo que tenía que ver con el interfecto, y nadie me lo ha desmentido, no ha salido nadie a defenderles, nadie, nadie ha dicho eso no es así, no era la persona de confianza de la Sra. Estarás cuando iba por ahí a negociar los planes territoriales; no era la persona de confianza de la Sra. Cabrer para hacer la ley del suelo; no era una persona, esta gente no eran personas de confianza del Sr. Rodríguez que les auxiliaba de forma constante; no eran personas de confianza del Sr. Matas que les abría el Consolat de la Mar para tratar asuntos propios del partido y cosas que no son propias del partido. Bien, lo han definido como un equipo ganador, sí, ganador, de momento ya sabemos de qué es ganador, ya lo sabemos, por lo que estamos viendo en estos últimos momentos: ganador de una gran desconfianza popular y ganador de que Baleares vuelva a estar a nivel de toda España en el mapa de la corrupción.

Se nos dice que aquí queremos establecer quienes son los buenos y quienes son los malos; quien dirá quienes son los buenos o quienes son los malos serán los ciudadanos, pero para que lo puedan decir con pleno conocimiento les hemos de dar la información, y es función nuestra, de los miembros de la oposición, exigir al Gobierno que dé la información, y ustedes, votando que no, el Partido Popular, el Grupo Parlamentario Popular votando que no está negando la información a los representantes de los ciudadanos sobre lo que ha hecho Massot en su estancia en el Gobierno, están negando la información. No están votando si son inocentes o culpables de una cosa o de otra, eso ni se vota ni se propone, están votando que la oposición no tenga acceso a lo que ha hecho Massot, eso es lo que están votando. No existe aquí ningún juicio paralelo como se nos dice, aquí hay un único juicio, un juicio político, información a ver qué ha hecho, exponerlo a la opinión pública y que los ciudadanos decidan libremente, pero teniendo toda la información.

Votan que no, y les explicaré porqué votan que no: votan que no porque en este asunto no va un director general, no van cuatro miembros del Gobierno, en este asunto lo que se está jugando es la supervivencia del Partido Popular, no los imputados de Andratx ni tres o cuatro cargos del Gobierno, sino la supervivencia del propio Partido Popular, porque sería muy difícil que es Partido Popular soportara la autopsia de su sistema, sería muy difícil, y eso es lo que están tratando de impedir. Están tratando de impedir que se conozca un modo de hacer política o, mejor dicho, de beneficiarse de la política, están negando la información a los ciudadanos para que no sepan con quien están tratando, y los ciudadanos tienen derecho a saber con quien tratan cuando ponen una papeleta en la urna; tienen derecho a saber quien les hace los informes, cómo se los hacen, en qué asuntos ha intervenido y todo lo que haya respecto de este asunto.

Ustedes se empeñan en una cosa, y a lo que van a votar aquí, lo que van a votar aquí, lo que se van a negar a aprobar, de una u otra manera, porque aquí estamos votando solamente

la posibilidad de hacer un pleno sobre este tema, lo que están votando es: votamos, eso dice el Grupo Parlamentario Popular, negar la información a los representantes de los ciudadanos, que se diga bien fuerte y que se oiga; y niegan la información porque están asustados, están asustados. Y ya lo digo, va la supervivencia del Partido Popular en ello.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Doncs, senyores i senyors, ... Sí, Sr. Huguet, per què me demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Perquè el portaveu del Grup Parlamentari Socialista ha demanat que diguéssim clarament què és el que volfem nosaltres, i jo li diré. Vostè ha demanat "*que lo digan clarament*", i jo li diré clarament: votam que no, -me dóna la paraula president?

EL SR. PRESIDENT:

Li don la paraula, però donaré la paraula al Sr. Diéguez.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Efectivament ha de tancar el Sr. Diéguez, només faltaria.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, sigui breu, si és possible.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, votam que no a la convocatòria d'un ple extraordinari per debatre una proposició de llei, no de llei, de convocatòria d'una constitució d'una comissió d'investigació, a açò votam que no.

Deim sí, i li donarem suport, que vostè pugui presentar, no faltaria més, tant si li donam com si no, aquesta proposició no de llei a ple ordinari. I per tant que d'aquí vostè infereixi altres conclusions, creim que no és just.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Diéguez?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Es que estamos llegando al punto de lo cómico, es decir, ¿cómo que van a votar sí para que nosotros presentemos esta proposición en período ordinario? Voten sí, voten no, o lo que les dé la gana, nosotros la podemos presentar sin necesidad de su voto. Es que nosotros la presentaremos cuando queramos porque todavía tenemos ese derecho, todavía, todavía tenemos ese derecho, y la podemos presentar sin más. O sea, no diga que votarán que sí a esto. O sea, ustedes, cuando la presentemos votarán que no otra vez,

votarán que no otra vez, como aquí votan que no, aunque sea por coherencia dentro de la incoherencia que supone que un gobierno y el grupo parlamentario que le dá apoyo nieguen información a los ciudadanos. Esto es lo que van a hacer, están asustados, y lo tienen que reconocer, y van a votar que no en contra de cualquier iniciativa que sea transparencia hacia lo que ha hecho un determinado alto cargo del gobierno.

Yo, si fuera el presidente Matas, llamaría ahora, llamaría al Sr. Huguet y le diría: oye, es que yo he dicho siempre que lo que ha hecho Massot ninguna importancia, que no es vinculante y que total no ha hecho nada, aunque cobrara 53.000 euros al año, no ha hecho nada. Lo está dejando muy mal, estaba mintiendo el Sr. Matas, porque si no hubiera hecho nada, si no hubiera hecho nada votarían a favor de esta proposición, porque iríamos, investigaríamos y diríamos: no hay nada, acabamos, vámonos.

¿Qué ha hecho el Sr. Massot para que ustedes se pongan tan duros en su defensa? Lo que yo le digo, Sr. Huguet, les va la supervivencia como partido.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Huguet, ja donam per tancat aquest debat.

Moltíssimes gràcies i s'aixeca la sessió.

Perdonau, perdonau, perdonau! Passam a la votació.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

A favor, 6.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots en contra, 10.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs ara sí que s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS